

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto - \$6.00
Za pol leta - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto - \$7.00

TELEFON: CHELSEA 3878
NO. 142. — ŠTEV. 142.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

NEW YORK, WEDNESDAY, JUNE 18, 1930. — SREDA, 18. JUNIJA 1930.

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHELSEA 3878
VOLUME XXXVIII. — LETNIK XXXVIII

BOLJSEVIKI OPORAZJAJO SVET NA NOVO VOJNO

SOVJETSKI VOJNI KOMISAR VOROŠILOV JE POSVARIL SVET PRED OBOROŽEVANJEM VELESIL

Vorošilov pravi, da posvečajo velesile preveliko pažnjo oboroževanju in zanemarjajo problem brezposelnosti. — V Združenih državah je baje osem milijonov brezposelnih. — Velesile se pripravljajo na novo vojno.

MOSKVA, Rusija, 17. junija. — Danes je govoril tukaj Klemens J. Vorošilov, predsednik revolucionarnega vojnega sveta sovjetske vlade.

Njegov govor je vzbudil vsepovsod veliko pozornost.

Vorošilov je namreč vncvič opozoril svet na bližajočo se vojno.

Izjavil je, da so Združene države, Japonska, Anglija in Francija potrošile v tem letu za oboroževanje pettisoč sedemsto milijonov zlatih rubljev (pričakno dvatisoč osemstopenetdeset milijonov dolarjev) dočim je bila ta vsota leta 1913 za polovico manjša.

To je najboljši dokaz, da se te dežele z mrzlično naglico pripravljajo na vojno.

Komisar je dostavil, da so vse države, zaeno z Ameriko, izpopolnile svoje orože ter povečale svojo uničevalno silo.

— Leta 1923. — je rekel Vorošilov, — so imele Združene države, Francija in Anglija samo dvatisoč dvesto zrakoplovov. Danes jih imajo pet tisoč ter v skrajni sili lahko dostikrat pomnože to število.

Nadalje je Vorošilov omenil, da se nahaja Amerika v največji gospodarski krizi, kar jih pomnena zgodovina.

Prav nič ni pretirana trditev, ako se reče, da je v Združenih državah od sedem do osem milijonov ljudi brez dela.

— Ameriški farmarji doživljajo razdobje resne gospodarske depresije ter se bližajo bankrotu. — Predsednik Herbert Hoover imenuje komisijo za komisijo ter jim poverja rešitev problema, toda do sedaj so se izjavili vsi njegovi poskusi.

Vorošilov, ki je član sveta ruskih komisarjev, najvišje oblasti v sovjetski Rusiji, je z rožnatimi barvami orisal bodočnost revolucionarnega gibanja po vsem svetu.

TRIJE ARACI USMRČENI

DIVJANJE TORNADA

RTD WING, Minn., 17. junija. — Rečni križ je danes objavil, da so tornadi, ki so v petek obiskali Minnesot in Wisconsin, prizadeli 300 družin ter povzročili škodo, ki znaša nekako milijon dolarjev.

PROTI TARIFU

LIMA, Peru, 16. junija. — List El Tiempo je danes napadel novi ameriški tarif, kot odredbo, ki bo skodovala posestriškim republikam Združenih držav. List trdi, da je tarif ekonomski ovira, katero so portavile Združene države ter napoveduje, da bo imel negoden odmev v ekonomijah drugih ameriških narodov.

SPANSKA NAMERAVA UVE LJAVITI PROTEKTIV. TARIF

MADRID, Španska, 16. junija. — Iz dobro poučenega vira se je izvedelo, da ima španska vlada namen uveljaviti protektivno akcijo, potem ko bo predsednik Hoover podpisal ročavo. Vlada pa bo nastopila zelo previdno ter čakala zoloto casa, da vidi, kaj bodo storili drugi narodi v tem oskrbi.

H. HOOVER JE PODPISAL PREDLOGO

Tarifna predloga, ki je povzročila toliko razburjenja v Ameriki in inozemstvu, je postala zakon.

WASHINGTON, D. C., 17. junija. — Predsednik Hoover je danes popolne podpisal tarifno predlogo.

Pri tem so bili navzoč štirje republikanski konfrenti, državni zakladničar Mellon in komisar za carino Francis X. A. Eble.

S tem podpisom postane danes opolnoč predloga zakon.

Malo pred ceremonijo je izjavil predsednikov tajnik Geo Ackerson, da ne sme v dvorano nihče, niti časniški poročevalci in fotografii.

Državni zakladničar je izjavil, da je pripravljen uveljaviti nove prispevke.

Prepis postave je bil poslan vsem carinskim kolektorjem.

V vseh pristanisih vlada veliko vrvanje, ker skušajo spraviti v delo blago še po starini dolobah.

V New Yorku kolektajo vsak dan povprečno za milijon dolarjev carine, včeraj je pa narasla ta vsoča na enajst milijonov dolarjev.

FALL PROSIL ZA PENZIJO

WASHINGTON, D. C., 16. junija. — Albert B. Fall, prejšnji tajnik za notranje zadeve, je prosil vlado za penzion kot armadni kapitan tekom špansko-ameriške vojne. Mr. Fall, ki je sedaj prost, čeprav je bil spoznan krivim, da je dobil podkupnine v znesku \$100,000 od Dohenyja v zvezi z mornariškimi petrolejskimi najemnimi, je baje v finančnih stiskah, in renča v Novi Mehiki je bila prodana, da se zadosti njegovim upnikom. Na temelju postave, ki je bila sprejeta pred kratkim proti volji predsednika, bo dobival Mr. Fall, ki je star 69 let, \$40 na mesec. Uradniki penzijskega urada so izjavili, da je upravičen do penzije.

AEROPLANOV NI DOVOLJENO POŠILJATI SOVJETOM

V Washingtonu so namignili, da bi jim ne bilo povolji, če bi ameriški tovarnarji pošiljali v Rusijo aeroplane in municipio.

WASHINGTON, D. C., 17. junija. — Ameriška vlada bo najbrž prepovedala izvažati v Sovjetsko Unijo otoke, municipio in aeroplane, katerih bi se Rusi posluževali v vojnem svetu.

Dosedaj še ni bila izdana nobena takovdenja postava, toda v državnem departmantu so danes namognili, da bodo opozorili ameriške eksporterje, da take pošiljatve ameriški vladni niso povoljni.

Stalische državnega departmanta je razvidno iz slučaja tvrdke Glenn L. Martin Co. v Baltimore s katero se je pogodila sovjetska vlada za načrtovanje dvajsetih vojnih aeroplakov.

Ko so bila pogajanja končana in pogodba takoreč že podpisana, se je državni departmant posvetoval z drugimi vladnimi oddelki, predvsem z mornariškim departmantom ter izjavil, da mu take pogodbe niso "povoljni".

Rusija je bila že poslala sem posebno zrakoplovno komisijo, in baltimorska tvrdka je tudi obljubila da bo izvezba več ruskih pilotov.

MONARHI BODO PRI OBEDU

LONDON, Anglija, 15. junija. — Prihod kralja Alfonza v London bo dal priliko, da se bo kralj Jurij udeležil prve pojedine izza svoje bolezni leta 1928.

Kralj Jurij in kraljica Mary sta sprejela povabilo španskega poslanika Merry del Valla, da obedita v poslaništvu v Grosvenor Garden.

POSLEDICA NEPREVIDNOSTI

Pred kratkim se je v New Yorku porušila železna konstrukcija velike pekarne. Dve osebi sta bili usmrčeni, več pa poškodovanih. Vsa krivda baje zadene neprevidne inženirje in graditelje.

PROCES PROTI ŠTRAJKARJEM V MARION, N. C.

Trije štrajkarji se bodo moralni zagovarjati za stran požiga. — Kapitalisti niso v zadregi glede "prič".

MARION, N. C., 17. junija. — Čeprav so stale čete pripravljene na akcijo, jih ni še poklicala vladna, naj zato kampanjo piketiranja proti prodajalnim k podajalcem inobozništvu blago.

Nadalje se bo moralno zagovarjati šestdeset štrajkarjev, ki so obtoženi ščuvanja k vstaji.

Policija je dobila navodila, naj nastopi odločno z demonstranti. Prvikrat, odkar so se pričele demonstracije, ni dajala policija nikakogardona.

Policisti so pretepli množico pet tisoč ljudi, ki so se zbrali pred načrtno evropsko departmantom prodajalno.

Za ta precej medla sumičenja je določilo sodišče dvatisoč dolarjev varščine, katere pa seveda nista mogla položiti. Vsledtega so ju zoper zaprlji, in unijiskim zastopnikom v Marionu ni bilo dovoljeno stopeči z njima v stik.

Kmalu nato so zgorje v Marion tri popoloma zapuščene kompanijske barake. Tudi ta požig skušajo napeti mladincem.

Oblasti imajo baje na razpolago prič, kolikor jih hočejo, toda v splošnem je verodostojnost teh "prič" tako dvomljiva.

V sodniški hiši so sumarično nastopili proti njim. Vsakdo je bil obsojen na štiri mesece težke ječe.

Njih aktivnost je prinesla velikansko padanje cen. Dražba, ki se je vrnila včeraj, je prinesla le 150 funtor ali nekako \$750 v primeri teh "prič" jako dvomljiva.

Obstoji nato so zgorje v Marion tri popoloma zapuščene kompanijske barake. Tudi ta požig skušajo napeti mladincem.

Za ta precej medla sumičenja je določilo sodišče dvatisoč dolarjev varščine, katere pa seveda nista mogla položiti. Vsledečega izvora ter se tako hitro razširil, da je bil onemogočen vsak poskus, da se reši zgodovinsko hišo. "Homestead" Starka je bila ustavljena, ki se je vrnila včeraj, je prinesla le 150 funtor ali nekako \$750 v primeri teh "prič" jako dvomljiva.

OGENJ UPEPELIL DOM GENERALA STARKA

CONCORD, N. H., 16. junija. — Požar je danes uničil "homestead" generala John Starka iz revolucionarne vojne v vasi Dunbarton, v bližini tukajnjega kraja. Požar je bil neznanega izvora ter se tako hitro razširil, da je bil onemogočen vsak poskus, da se reši zgodovinsko hišo. "Homestead" Starka je bila ustavljena leta 1779, kot dar dežele generalu Starku, junaku bitke pri Bennington.

DVANAJST OSEB UMRLO. KO SE JE PODRL MOST

EUKARESTA, Romunija, 16. junija. — Kmalu zatem, ko je bil blagoslojen ter izročen promet, se je porušil konkretni most preko reke Jil, v bližini vasi Plopstor. Dvanajst ljudi, ki so stali na mostu, je utonilo. Stiridejst jih je bilo rešenih iz valov reke.

STIRJE POLICISTI POŠKO DOVANI V BERLINU

BERLIN, Nemčija, 16. junija. — Stirje policisti so bili poškodovani včeraj v spopadu s komunisti, ki so demonstrirali pred Lustgartenom, nasproti palace prejšnjega kajezra. Ko se komunisti niso hoteli pokoriti povelji, naj se razidejo, je strejal neki policist z revolverjem ter težko ranil nekega demonstranta. Ostali so se osvetili s tem, da so napadli policiste.

ADVERTISE n "GLAS NARODA"

HOMATIJE V INDIJI

Angleška dražba je prinesla \$750, v primeri s \$110,000 v lanskem letu. — Vpliv bojkotne gibanja.

BOMBAY, Indija, 16. junija. — Čeprav so stale čete pripravljene na akcijo, jih ni še poklicala vladna, naj zato kampanjo piketiranja proti prodajalnim k podajalcem inobozništvu blago.

Nadalje se bo moralno zagovarjati šestdeset štrajkarjev, ki so obtoženi ščuvanja k vstaji.

Policija je dobila navodila, naj nastopi odločno z demonstranti. Prvikrat, odkar so se pričele demonstracije, ni dajala policija nikakogardona.

Policisti so pretepli množico pet tisoč ljudi, ki so se zbrali pred načrtno evropsko departmantom prodajalno.

Za ta precej medla sumičenja je določilo sodišče dvatisoč dolarjev varščine, katere pa seveda nista mogla položiti. Vsledečega izvora ter se tako hitro razširil, da je bil onemogočen vsak poskus, da se reši zgodovinsko hišo. "Homestead" Starka je bila ustavljena, ki se je vrnila včeraj, je prinesla le 150 funtor ali nekako \$750 v primeri teh "prič" jako dvomljiva.

Piket se v splošnem je prinesla velikansko padanje cen. Dražba, ki se je vrnila včeraj, je prinesla le 150 funtor ali nekako \$750 v primeri teh "prič" jako dvomljiva.

Obstoji nato so zgorje v Marion tri popoloma zapuščene kompanijske barake. Tudi ta požig skušajo napeti mladincem.

Za ta precej medla sumičenja je določilo sodišče dvatisoč dolarjev varščine, katere pa seveda nista mogla položiti. Vsledečega izvora ter se tako hitro razširil, da je bil onemogočen vsak poskus, da se reši zgodovinsko hišo. "Homestead" Starka je bila ustavljena, ki se je vrnila včeraj, je prinesla le 150 funtor ali nekako \$750 v primeri teh "prič" jako dvomljiva.

Nemir je zavzel precej resno obliko ter je trajal nekako štiri ure. Dvanajst policijskih naskokov je bilo treba, da so razpodelili ljudsko množico.

Piket se v splošnem je prinesla velikansko padanje cen. Dražba, ki se je vrnila včeraj, je prinesla le 150 funtor ali nekako \$750 v primeri teh "prič" jako dvomljiva.

Obstoji nato so zgorje v Marion tri popoloma zapuščene kompanijske barake. Tudi ta požig skušajo napeti mladincem.

Za ta precej medla sumičenja je določilo sodišče dvatisoč dolarjev varščine, katere pa seveda nista mogla položiti. Vsledečega izvora ter se tako hitro razširil, da je bil onemogočen vsak poskus, da se reši zgodovinsko hišo. "Homestead" Starka je bila ustavljena, ki se je vrnila včeraj, je prinesla le 150 funtor ali nekako \$750 v

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President Louis Benedik, Treasurer
Place of business of the corporation and address of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.
"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York na celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
za pol leta	Za inozemstvo na celo leto	\$7.00
za četr leta	Za pol leta	\$3.50
Subscription Yearly \$6.00.		

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniti nedelj in preseki.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se bavovati po Money Order. Pri spremembni kraju naravnika, prosimo, da se nam tudi prejme bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: Chelsea 2878

BRAZILIJA IN ZDRAŽENE DRŽAVE

V Združene države je dosegel pred par dnevi novoizvoljeni brazilski predsednik Julio Prestes. Vsepovsod mu izkazujejo najvišje časti, kajti tukaj se mudi kot oficijelni gost ameriške vlade.

Obiski novoizvoljenih predsednikov centralno in jazno-ameriških republik so postali že nekaj običajnega.

Predno je nastopil mehiški predsednik Ortiz Rubio svoj urad, je bil v Washingtonu. Istočasno tudi novoizvoljeni predsednik republike Columbije, Olaya Herrera.

Ti obiski značijo, da obstajajo ozki odnosi med Združenimi državami in latinsko-ameriškimi republikami.

Ti obiski so jasno znamenje, da postaja latinska Amerika vedno bolj odvisna od Washingtona.

"Vladarji" Centralne in Južne Amerike smatrajo bolj in bolj za potrebo, da stopijo v ožje stike z mogočnimi gospodi v Združenih državah.

Brazilski zvezni kongres je pred kratkim otvoril sedanji predsednik Washington Luis s posebno poslanico, v kateri je natančno opisal gospodarski položaj Brazilije.

Dasi je v deželi velika gospodarska depresija, se je vendar povišal izvez v lanskem letu za 115,000 ton. Državne finance so se znatno izboljšale tako da je brazilska vlada plačala precejšen del svojega dolga, ki ga doiguje Združenim državam in Angliji.

Za zaščito notranjega miru se pripravlja na teme: Izpremembe v ustavi.

Tako bo naprimer podaljšana doba predsedniškega uradovanja od štirih na šest let.

Kdor pozna diktatorsko obliko latinsko-ameriškega predsedstva in vladni sistem, ki s kruto silo zatre vsako opozicijo, ve, da se bo v šestih letih predsednikov vpliv silno ojačil ter si bo predsednik po šestih letih takorek zajamčil ponovno izvolitev.

Važnejše kot vsa upravna vprašanja je pa pridelovanje kave v Braziliji. Kava je začetek in konec vsega brazilskega gospodarstva in vse brazilske politike.

Iz zanesljivega vira se je izvedelo, da je samo v São Paulo nagromadenih skoro sedemnajst milijonov žakljev neprodane kave. Iz tega razloga so bile pred par tedni brazilskega plantažnega delavca znižane plače za dvainštirideset odstotkov.

To je ogromno znižanje, ako se pomisli, da v normalnih razmerah plantažni delavec komaj za svoje borno življenje zasluži.

Tej zadavi bo moral bodoči predsednik posvetiti svojo skrb in pažnjo in je najbrž iz tega vzroka prišel po dober svet v Združene države.

Sleparska psihoanaliza

Londonsko odlično družbo zanimala je sedaj slučaj nekega rafiniranega sleparja, ki se je naseli v najbogatejši četrti, si opremil stanovanje po vseh pravilih vzhodne razkošnosti ter se izdajal za zdravnik modernih živilnih bolezni, izvirajočih iz brezdelja in prevelikega blagostanja. K možu so prihajale ženske, ki so se čutile na svesti nesrečne, ki jim ta svet več ni mogel dati veselja in ki jih je zavojil tega popadalo neutešno svetobojje. Slepars je nastopal kot psihoanalitik in glasoviti zdravnik za vse slučaje psihopatije. Skrivenost notranja uredna stanovanja, mite oči psihoanalitika in njegov očarljivi v pomihljivi glas, vse to je storilo, da so ženske zaupale "zdravniku" vse svoje težave, blokage in grehe. Že prvi pogovor je bil povsem uspešen in je postal do 2000 dinarjev, zdravljene pa je bilo preračunano vse na deset činkov.

vseklic iz svojih lahkoniseh in lahkovernih žrtv vse njih skrivnosti ter jim ob koncu zdravljenja namignil, da bi bilo pač neugodno, če bi zgodovina njih bolezni na ta ali na oni načini prišla na dan. Tega da se sicer ni batil, ali na svetu je vse mogoče... Žrtve so razumele ta nezni poziv in so niso poslušali, da bi skrbno čuval zaupane skrivnosti. Nekatere daune so z anonimnimi pismi obvestile policijo o potrebi za more dočakati nečesar, ker se žrtve in razumljivih razlogov ne javljajo, da bi pribale proti izsiljevalcu. Mož je lahko neovirano zapuščil London in odnesel težke tisočake. Gotovo so bili naseli v kakem drugem vodjem mestu ter bo zoper skupili bogate ženske, ki od samega činka. Pri tem je prekamec iz brezdelja zapadajo v mehanholiko.

Dopisi.

Selo-Moste pri Ljubljani.

Jako me je presunila vest, da je rojak Holešek snitno ponesrecil Izakam tem potom vlovi in otrokom svoje sošolje. Želim tudi, da bi prijatelj hi vitez visokega C Jančko Potušek, ki je na nogi obdel in upam, da je ob tem casu že popolnoma okreval. (Sicer pa vseeno lahko pojte, etudi ga noga bol).

V lepem trgu Rátmel je umrl posnetnik Franc Parker st. v starosti 72 let na sladkorni bolezni. Odrezali so mu obe nogi, da bi ga rečel, toda bela žena je zahtevala svojo žrtvo. Pogreb je bil 14. maja na pokopališču v Hrovati. Pogreba se je udeležila velika množica ljudi, med njimi tudi ex-ministar Pučelj iz Velikih Lašč.

Na graščini Rakovnik pri St. Ruperti na Dolenjskem je preminul Josip Anton grof Barbo pl. Waxenstein, ki je bil sicer aristokrat od nog do glave, vendar se je pa udejstvoval pri vseh podjetjih ki so delovala v prid sosednjih občin in daloval tudi precejšnje voste za moteno brizgalno v St. Rupertu.

*

Med našimi rojaki v Ameriki dobro znani dr. Ivo Shveigler je bil postavljen od Nj. Vel. kraljevja za ministra brez portfelja. Dr. Shveigler je, ko je dovršil svoje študije z izvrstnim uspehom stopil v avstrijsko konzularno službo in bil nazadnje gener. konzul v St. Louisu. Mo., imel je pa zaradi svojega slovenskega pokolenja in mišljienja, ki se ni vselej brezpojno vklonil vsem naredbam avstrijske vlade, mnogo takih neprilik, da se je službi odpovedal. Velike zasluge za Jugoslavijo si je priboril na mirovni konferenci v Parizu, kjer zradi svojega zveznega znamenita s predsednikom Wilsonom naši stvari mnogo koristil. Visoko naobrazan in izkušen gospod, ki je preporočil svoje študije z izvrstnim uspehom stopil v avstrijsko konzularno službo in bil nazadnje gener. konzul v St. Louisu. Mo., imel je pa zaradi svojega slovenskega pokolenja in mišljienja, ki se ni vselej brezpojno vklonil vsem naredbam avstrijske vlade, mnogo takih neprilik, da se je službi odpovedal. Velike zasluge za Jugoslavijo si je priboril na mirovni konferenci v Parizu, kjer zradi svojega zveznega znamenita s predsednikom Wilsonom naši stvari mnogo koristil. Visoko naobrazan in izkušen gospod, ki je preporočil svoje študije z izvrstnim uspehom stopil v avstrijsko konzularno službo in bil nazadnje gener. konzul v St. Louisu. Mo., imel je pa zaradi svojega slovenskega pokolenja in mišljienja, ki se ni vselej brezpojno vklonil vsem naredbam avstrijske vlade, mnogo takih neprilik, da se je službi odpovedal. Velike zasluge za Jugoslavijo si je priboril na mirovni konferenci v Parizu, kjer zradi svojega zveznega znamenita s predsednikom Wilsonom naši stvari mnogo koristil. Visoko naobrazan in izkušen gospod, ki je preporočil svoje študije z izvrstnim uspehom stopil v avstrijsko konzularno službo in bil nazadnje gener. konzul v St. Louisu. Mo., imel je pa zaradi svojega slovenskega pokolenja in mišljienja, ki se ni vselej brezpojno vklonil vsem naredbam avstrijske vlade, mnogo takih neprilik, da se je službi odpovedal. Velike zasluge za Jugoslavijo si je priboril na mirovni konferenci v Parizu, kjer zradi svojega zveznega znamenita s predsednikom Wilsonom naši stvari mnogo koristil. Visoko naobrazan in izkušen gospod, ki je preporočil svoje študije z izvrstnim uspehom stopil v avstrijsko konzularno službo in bil nazadnje gener. konzul v St. Louisu. Mo., imel je pa zaradi svojega slovenskega pokolenja in mišljienja, ki se ni vselej brezpojno vklonil vsem naredbam avstrijske vlade, mnogo takih neprilik, da se je službi odpovedal. Velike zasluge za Jugoslavijo si je priboril na mirovni konferenci v Parizu, kjer zradi svojega zveznega znamenita s predsednikom Wilsonom naši stvari mnogo koristil. Visoko naobrazan in izkušen gospod, ki je preporočil svoje študije z izvrstnim uspehom stopil v avstrijsko konzularno službo in bil nazadnje gener. konzul v St. Louisu. Mo., imel je pa zaradi svojega slovenskega pokolenja in mišljienja, ki se ni vselej brezpojno vklonil vsem naredbam avstrijske vlade, mnogo takih neprilik, da se je službi odpovedal. Velike zasluge za Jugoslavijo si je priboril na mirovni konferenci v Parizu, kjer zradi svojega zveznega znamenita s predsednikom Wilsonom naši stvari mnogo koristil. Visoko naobrazan in izkušen gospod, ki je preporočil svoje študije z izvrstnim uspehom stopil v avstrijsko konzularno službo in bil nazadnje gener. konzul v St. Louisu. Mo., imel je pa zaradi svojega slovenskega pokolenja in mišljienja, ki se ni vselej brezpojno vklonil vsem naredbam avstrijske vlade, mnogo takih neprilik, da se je službi odpovedal. Velike zasluge za Jugoslavijo si je priboril na mirovni konferenci v Parizu, kjer zradi svojega zveznega znamenita s predsednikom Wilsonom naši stvari mnogo koristil. Visoko naobrazan in izkušen gospod, ki je preporočil svoje študije z izvrstnim uspehom stopil v avstrijsko konzularno službo in bil nazadnje gener. konzul v St. Louisu. Mo., imel je pa zaradi svojega slovenskega pokolenja in mišljienja, ki se ni vselej brezpojno vklonil vsem naredbam avstrijske vlade, mnogo takih neprilik, da se je službi odpovedal. Velike zasluge za Jugoslavijo si je priboril na mirovni konferenci v Parizu, kjer zradi svojega zveznega znamenita s predsednikom Wilsonom naši stvari mnogo koristil. Visoko naobrazan in izkušen gospod, ki je preporočil svoje študije z izvrstnim uspehom stopil v avstrijsko konzularno službo in bil nazadnje gener. konzul v St. Louisu. Mo., imel je pa zaradi svojega slovenskega pokolenja in mišljienja, ki se ni vselej brezpojno vklonil vsem naredbam avstrijske vlade, mnogo takih neprilik, da se je službi odpovedal. Velike zasluge za Jugoslavijo si je priboril na mirovni konferenci v Parizu, kjer zradi svojega zveznega znamenita s predsednikom Wilsonom naši stvari mnogo koristil. Visoko naobrazan in izkušen gospod, ki je preporočil svoje študije z izvrstnim uspehom stopil v avstrijsko konzularno službo in bil nazadnje gener. konzul v St. Louisu. Mo., imel je pa zaradi svojega slovenskega pokolenja in mišljienja, ki se ni vselej brezpojno vklonil vsem naredbam avstrijske vlade, mnogo takih neprilik, da se je službi odpovedal. Velike zasluge za Jugoslavijo si je priboril na mirovni konferenci v Parizu, kjer zradi svojega zveznega znamenita s predsednikom Wilsonom naši stvari mnogo koristil. Visoko naobrazan in izkušen gospod, ki je preporočil svoje študije z izvrstnim uspehom stopil v avstrijsko konzularno službo in bil nazadnje gener. konzul v St. Louisu. Mo., imel je pa zaradi svojega slovenskega pokolenja in mišljienja, ki se ni vselej brezpojno vklonil vsem naredbam avstrijske vlade, mnogo takih neprilik, da se je službi odpovedal. Velike zasluge za Jugoslavijo si je priboril na mirovni konferenci v Parizu, kjer zradi svojega zveznega znamenita s predsednikom Wilsonom naši stvari mnogo koristil. Visoko naobrazan in izkušen gospod, ki je preporočil svoje študije z izvrstnim uspehom stopil v avstrijsko konzularno službo in bil nazadnje gener. konzul v St. Louisu. Mo., imel je pa zaradi svojega slovenskega pokolenja in mišljienja, ki se ni vselej brezpojno vklonil vsem naredbam avstrijske vlade, mnogo takih neprilik, da se je službi odpovedal. Velike zasluge za Jugoslavijo si je priboril na mirovni konferenci v Parizu, kjer zradi svojega zveznega znamenita s predsednikom Wilsonom naši stvari mnogo koristil. Visoko naobrazan in izkušen gospod, ki je preporočil svoje študije z izvrstnim uspehom stopil v avstrijsko konzularno službo in bil nazadnje gener. konzul v St. Louisu. Mo., imel je pa zaradi svojega slovenskega pokolenja in mišljienja, ki se ni vselej brezpojno vklonil vsem naredbam avstrijske vlade, mnogo takih neprilik, da se je službi odpovedal. Velike zasluge za Jugoslavijo si je priboril na mirovni konferenci v Parizu, kjer zradi svojega zveznega znamenita s predsednikom Wilsonom naši stvari mnogo koristil. Visoko naobrazan in izkušen gospod, ki je preporočil svoje študije z izvrstnim uspehom stopil v avstrijsko konzularno službo in bil nazadnje gener. konzul v St. Louisu. Mo., imel je pa zaradi svojega slovenskega pokolenja in mišljienja, ki se ni vselej brezpojno vklonil vsem naredbam avstrijske vlade, mnogo takih neprilik, da se je službi odpovedal. Velike zasluge za Jugoslavijo si je priboril na mirovni konferenci v Parizu, kjer zradi svojega zveznega znamenita s predsednikom Wilsonom naši stvari mnogo koristil. Visoko naobrazan in izkušen gospod, ki je preporočil svoje študije z izvrstnim uspehom stopil v avstrijsko konzularno službo in bil nazadnje gener. konzul v St. Louisu. Mo., imel je pa zaradi svojega slovenskega pokolenja in mišljienja, ki se ni vselej brezpojno vklonil vsem naredbam avstrijske vlade, mnogo takih neprilik, da se je službi odpovedal. Velike zasluge za Jugoslavijo si je priboril na mirovni konferenci v Parizu, kjer zradi svojega zveznega znamenita s predsednikom Wilsonom naši stvari mnogo koristil. Visoko naobrazan in izkušen gospod, ki je preporočil svoje študije z izvrstnim uspehom stopil v avstrijsko konzularno službo in bil nazadnje gener. konzul v St. Louisu. Mo., imel je pa zaradi svojega slovenskega pokolenja in mišljienja, ki se ni vselej brezpojno vklonil vsem naredbam avstrijske vlade, mnogo takih neprilik, da se je službi odpovedal. Velike zasluge za Jugoslavijo si je priboril na mirovni konferenci v Parizu, kjer zradi svojega zveznega znamenita s predsednikom Wilsonom naši stvari mnogo koristil. Visoko naobrazan in izkušen gospod, ki je preporočil svoje študije z izvrstnim uspehom stopil v avstrijsko konzularno službo in bil nazadnje gener. konzul v St. Louisu. Mo., imel je pa zaradi svojega slovenskega pokolenja in mišljienja, ki se ni vselej brezpojno vklonil vsem naredbam avstrijske vlade, mnogo takih neprilik, da se je službi odpovedal. Velike zasluge za Jugoslavijo si je priboril na mirovni konferenci v Parizu, kjer zradi svojega zveznega znamenita s predsednikom Wilsonom naši stvari mnogo koristil. Visoko naobrazan in izkušen gospod, ki je preporočil svoje študije z izvrstnim uspehom stopil v avstrijsko konzularno službo in bil nazadnje gener. konzul v St. Louisu. Mo., imel je pa zaradi svojega slovenskega pokolenja in mišljienja, ki se ni vselej brezpojno vklonil vsem naredbam avstrijske vlade, mnogo takih neprilik, da se je službi odpovedal. Velike zasluge za Jugoslavijo si je priboril na mirovni konferenci v Parizu, kjer zradi svojega zveznega znamenita s predsednikom Wilsonom naši stvari mnogo koristil. Visoko naobrazan in izkušen gospod, ki je preporočil svoje študije z izvrstnim uspehom stopil v avstrijsko konzularno službo in bil nazadnje gener. konzul v St. Louisu. Mo., imel je pa zaradi svojega slovenskega pokolenja in mišljienja, ki se ni vselej brezpojno vklonil vsem naredbam avstrijske vlade, mnogo takih neprilik, da se je službi odpovedal. Velike zasluge za Jugoslavijo si je priboril na mirovni konferenci v Parizu, kjer zradi svojega zveznega znamenita s predsednikom Wilsonom naši stvari mnogo koristil. Visoko naobrazan in izkušen gospod, ki je preporočil svoje študije z izvrstnim uspehom stopil v avstrijsko konzularno službo in bil nazadnje gener. konzul v St. Louisu. Mo., imel je pa zaradi svojega slovenskega pokolenja in mišljienja, ki se ni vselej brezpojno vklonil vsem naredbam avstrijske vlade, mnogo takih neprilik, da se je službi odpovedal. Velike zasluge za Jugoslavijo si je priboril na mirovni konferenci v Parizu, kjer zradi svojega zveznega znamenita s predsednikom Wilsonom naši stvari mnogo koristil

KRATKA DNEVNA ZGODBA

SIMON DAVAUGOUR:

KOVČEG

I.

V vzdolju hriba Menez-Bre, če gar temna gnota se nejastno odraža v mraku, je na mali postavi končno zavladala občajna tišina.

In to ne prezgodaj, zakaj očka Bivie je res zmučen po tem svojem dnevu!

S palci za svojim delavskim pašom gleda olajšano, kako odhalja viak ob 21.17 proti Parizu — zadnji, ki se ustavlja v Belle-Isle-Begardu.

Danes je bil sejem, velik bretoški sejem, na katerem se shajajo z vseh strir vetrov bogati trgovci s konji z bretonskimi in Normandijci; in po slementu okrog kapelice, ki spi sedaj samotna tam gori, je šlo davi sila ljudstva in živi že od desete ure dalje.

No, očka Bivie ni načelnik postaje — zakaj pomočni uradnik, ki so jima ga poslali z Moriaixa ni del drugega, kakor zvijal ves čas cigarete, ta sploh ne prihaja v postev — da, on in g. Robiou in nihče drugi, sama sta opravljala službo!

In če nici več mlad, pa mora natovoriti petdesetoročno občutljivih mrah, boš že rekel, da si se potli!

Končno... Vemo, da v slopošnem trgovci s konji radi dajejo napitnino. Sedaj, ko je vlak "45" odpal in bral tja proti Gunampu si oči Bivie zadovoljno tipije žepe svojega televokna.

Treba bo še ugasnit v čakalnicu! Potem jo odkurimo!

Ko hiti mimo pisarne, ga ustavi načelnik postaje.

— Recite, oče Bivie, še vedno vratujate na dopustu starih dni?

— Lepa reč! Seveda vratjam! Še majhno potovanje pred ugokljivijo!

Potem je sedaj čas, da zaproste! Ker je sejem za nam, bomo imeli mir!

— Govoril bom o tem z Ivano Luizo še noči.

— Prav. Lahko noč, Bivie!

— Lahko noč, gospod Robiou Lahko noč!

Stopi v čakalnico. Zaradi dima cigar, ki so ga pustili mešeterji, ji videti svetilka kakor v daljavi naček latern v megli; iztegne roko da bi ugasnil luč in kakor iz navade se ozre po sobi.

— Glej!

V najtemnejšem kotu se ustavi negov pogled na majhnen svetlikanj kovine in roka mu omahne. Mežikajoč z očmi se približa.

Nekdo je pozabil svoj kovčeg; je to eden onih skromnih kovčev z okovanimi ogli, ki jih dobil po vseh bazarjih za tri, štiri franke.

Oče Bivie prime kovčeg v roke in ga poteka. Prazen je menda. Pri tem opazi Bivie, da gleda iz njega nekaj niti črne volne, ocivljeno resico šala ali potovalne odeje, ki sill iz rumenega platna in brani, da bi se kovčeg dobro zapri.

— Ni drugega ko robeč v njem — ugotovi očka Bivie, ko ga napol odpre.

Ogleda si ga od vseh strani ter ga postavi počasi nazaj, kjer ga je načel.

hodu potnikov se je Bivic nehote ozri na to stran.

Celih šest dni je že danes od takrat.

— Ker nihče ne vpraša zanj, — si misli, — bi bil pač nespameter, če se ga ne bi poslužil, ko grem v Mans.

In navidev o miren, v notranjosti pa v hudi zadregi zgrabi z ročko maglo za kovčeg, potem ga na skriva in izognivši se vsakemu srečanju odnes v svojo čuvajnico.

Dežuje noco, mrzlo in gosto, in to verjetno trajalo vso noč.

To ne ovira, kljub vsemu morajo biti vse te košare perutnine, ki so jih razložili, na peronu za vlak ob 19.32.

Naprej! Vozi torej!

Ko rino tako svoj voziček, gre že desetič mimo pisarne, kjer sedi pod zelenim senčnikom g. Robiou, zatopljen v svoje pisane.

Vrata se mahoma odpro.

— Kakšno pasje vreme! Vstopite vendar, Bivic! O, končno bom le dobil vaša tri dovoljenja.

— Torej je v redu, načelu!

— Da, dosegjo mi z vlakom 45. Odšli boste, kadar vas bo volja, južri, pojutrišnjem...

— Odločilo se bo ročoj z gospodinjo. Hvala lepa, šef! Moram nazaj h košaram. Vlak 27 je najljubši.

Kako jo viaci sedaj, svojo pravljino?

Ko je poslednja kosara na peronu, steče mož, čigar bluza je kakor namoteno perilo, pod najblizičnejšim napušč, odkoder mrtvo strmi tja v temo proti luči vlaka 27, ki bo skoro tu.

Njegove misli so doma, kjer bo kmalu s svojo ženo in z Ado Marijo določil dan odhoda.

Obleke so gotove. Njegov Šal je prizpravljen. To je dobro! Treba je samo stopiti v voz, "kadar bo hujeta gospa".

Dobro. In zopet se domisli kovčega, ki ga je zaklenil.

— Manj se bo zamazal pri nas kakor tu notri, kjer je vse mastno in zamazano od petroleja! — mrmita. — Vzel ga bom s seboj domov. Kar takoj!

— Bivic!

— Tukaj!

Ker postaja načelnik na pragu svoje postaje že nestren, potecate očka Bivic:

— Ne.

— Da bo jutri zaprosil tri dovoljenja: eno za Jožefa Bivica, tvojega očeta; drugo za gospo Biviso v trejeti za...

— Zame, bogme! — zapoje Ana Marija. — Mama je do malega gojova z mojo obleko.

— Vse je torej v redu! Pazi! Povodi gaziš, hečera!

III.

Sobota zvečer. Mrači se in očka Bivic se pripravlja, da načne svetilke.

Ko pride po ono v čakalnici, se spomni kovčega, ki je še zmeraj tu pod klopmi.

Od pondeljka mu je rojil po glavi! Ob vsakem odhodu in pri-

hodu potnikov se je Bivic nehote ozri na to stran.

Celih šest dni je že danes od takrat.

— Ker nihče ne vpraša zanj, — si misli, — bi bil pač nespameter, če se ga ne bi poslužil, ko grem v Mans.

In navidev o miren, v notranjosti pa v hudi zadregi zgrabi z ročko maglo za kovčeg, potem ga na skriva in izognivši se vsakemu srečanju odnes v svojo čuvajnico.

Dežuje noco, mrzlo in gosto, in to verjetno trajalo vso noč.

To ne ovira, kljub vsemu morajo biti vse te košare perutnine, ki so jih razložili, na peronu za vlak ob 19.32.

Naprej! Vozi torej!

Ko rino tako svoj voziček, gre že desetič mimo pisarne, kjer sedi pod zelenim senčnikom g. Robiou, zatopljen v svoje pisane.

Vrata se mahoma odpro.

— Kakšno pasje vreme! Vstopite vendar, Bivic! O, končno bom le dobil vaša tri dovoljenja.

— Torej je v redu, načelu!

— Da, dosegjo mi z vlakom 45. Odšli boste, kadar vas bo volja, južri, pojutrišnjem...

— Odločilo se bo ročoj z gospodinjo. Hvala lepa, šef! Moram nazaj h košaram. Vlak 27 je najljubši.

Kako jo viaci sedaj, svojo pravljino?

Ko je poslednja kosara na peronu, steče mož, čigar bluza je kakor namoteno perilo, pod najblizičnejšim napušč, odkoder mrtvo strmi tja v temo proti luči vlaka 27, ki bo skoro tu.

Njegove misli so doma, kjer bo kmalu s svojo ženo in z Ado Marijo določil dan odhoda.

Obleke so gotove. Njegov Šal je prizpravljen. To je dobro! Treba je samo stopiti v voz, "kadar bo hujeta gospa".

Dobro. In zopet se domisli kovčega, ki ga je zaklenil.

— Manj se bo zamazal pri nas kakor tu notri, kjer je vse mastno in zamazano od petroleja! — mrmita. — Vzel ga bom s seboj domov. Kar takoj!

— Bivic!

— Tukaj!

Ker postaja načelnik na pragu svoje postaje že nestren, potecate očka Bivic:

— Ne.

— Da bo jutri zaprosil tri dovoljenja: eno za Jožefa Bivica, tvojega očeta; drugo za gospo Biviso v trejeti za...

— Zame, bogme! — zapoje Ana Marija. — Mama je do malega gojova z mojo obleko.

— Vse je torej v redu! Pazi! Povodi gaziš, hečera!

III.

Sobota zvečer. Mrači se in očka Bivic se pripravlja, da načne svetilke.

Ko pride po ono v čakalnici, se spomni kovčega, ki je še zmeraj tu pod klopmi.

Od pondeljka mu je rojil po glavi! Ob vsakem odhodu in pri-

hodu potnikov se je Bivic nehote ozri na to stran.

Celih šest dni je že danes od takrat.

— Ker nihče ne vpraša zanj, — si misli, — bi bil pač nespameter, če se ga ne bi poslužil, ko grem v Mans.

In navidev o miren, v notranjosti pa v hudi zadregi zgrabi z ročko maglo za kovčeg, potem ga na skriva in izognivši se vsakemu srečanju odnes v svojo čuvajnico.

Dežuje noco, mrzlo in gosto, in to verjetno trajalo vso noč.

To ne ovira, kljub vsemu morajo biti vse te košare perutnine, ki so jih razložili, na peronu za vlak ob 19.32.

Naprej! Vozi torej!

Ko rino tako svoj voziček, gre že desetič mimo pisarne, kjer sedi pod zelenim senčnikom g. Robiou, zatopljen v svoje pisane.

Vrata se mahoma odpro.

— Kakšno pasje vreme! Vstopite vendar, Bivic! O, končno bom le dobil vaša tri dovoljenja.

— Torej je v redu, načelu!

— Da, dosegjo mi z vlakom 45. Odšli boste, kadar vas bo volja, južri, pojutrišnjem...

— Odločilo se bo ročoj z gospodinjo. Hvala lepa, šef! Moram nazaj h košaram. Vlak 27 je najljubši.

Kako jo viaci sedaj, svojo pravljino?

Ko je poslednja kosara na peronu, steče mož, čigar bluza je kakor namoteno perilo, pod najblizičnejšim napušč, odkoder mrtvo strmi tja v temo proti luči vlaka 27, ki bo skoro tu.

Njegove misli so doma, kjer bo kmalu s svojo ženo in z Ado Marijo določil dan odhoda.

Obleke so gotove. Njegov Šal je prizpravljen. To je dobro! Treba je samo stopiti v voz, "kadar bo hujeta gospa".

Dobro. In zopet se domisli kovčega, ki ga je zaklenil.

— Manj se bo zamazal pri nas kakor tu notri, kjer je vse mastno in zamazano od petroleja! — mrmita. — Vzel ga bom s seboj domov. Kar takoj!

— Bivic!

— Tukaj!

Ker postaja načelnik na pragu svoje postaje že nestren, potecate očka Bivic:

— Ne.

— Da bo jutri zaprosil tri dovoljenja: eno za Jožefa Bivica, tvojega očeta; drugo za gospo Biviso v trejeti za...

— Zame, bogme! — zapoje Ana Marija. — Mama je do malega gojova z mojo obleko.

— Vse je torej v redu! Pazi! Povodi gaziš, hečera!

III.

Sobota zvečer. Mrači se in očka Bivic se pripravlja, da načne svetilke.

Ko pride po ono v čakalnici, se spomni kovčega, ki je še zmeraj tu pod klopmi.

Od pondeljka mu je rojil po glavi! Ob vsakem odhodu in pri-

hodu potnikov se je Bivic nehote ozri na to stran.

Celih šest dni je že danes od

POGREŠANI DOKUMENT

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.

Za Glas Naroda priredil G. P.

18

(Nadaljevanje.)

— Potem ni mogel stari oče trpeti brata in sestre Berndt?

— Ne, to je gotovo. Povejte mi, prosim vas, kako naj se obnašam napram družini Berndt? Ali želite, naj jima pover, da ste vnuk Roka Berndta, ki boste nastopili dedičino ali pa hočete čakati gospode ter jima sami sporočite?

Premisljal je.

Nato pa je rekel mirno in odločno:

— Najprej bi rad govoril z notarjem ter se informiral, kako se moram obnašati. Ali mi lahko priporočite dobrega notarja?

— Poščite doktor Jungman. On je bil notar ter pravni zastopnik vašega starega očeta. Medtem je najbrž že dobil pismo, ki ga je klicalo, ker se je hotel stric Rok dogovoriti z njim glede oporeke. Povejte mu, da vas posiljam jaz k njemu. Zelo zmožen in pošten je ter vam bo dobro svetoval.

— Hvala lepa, gospodična. To bom storil. Medtem pa pripovedujem bratu in sestri, kako sem se nenašel pojavit in sploh kar hočete. Se-daj pa vam nočem se nadalje motiti!

Prišel bom šele, da mu izkažem zadnje časti. Bratu in sestri me priporočite, ker sem itak v sorodu z njima. Če bom mogel preprečiti, ne bom iskal preprirova z njimi.

Pogledala ga je ter reka:

— Tem se ne boste mogli izogniti!

Prijet jo je za roko.

— Ne dopustite si nikakih žaljenj. Ne bom trpel, da bi vas sramotili ali žallili.

Njeni pogledi so svetli na njegovem obrazu.

Stala sta že nekaj časa, z roko v roki ter pozabila na vse. Nato pa je stopila nazaj, kot da se prebudi iz spanja. On pa ni izpustil njene roke.

— Zelo srečen sem. Našel sem vas v tej hiši in s tem sem dobil ne-kako domovinsko pravico. Kaj ne, ostali boste, dokler ne bo vse ure-jeno?

Roka se je pričela tresti v njegovi.

— Če mi dovolite ostati, bom gotovo ostala!

— Kdo vam bo branil? Ali ima kdaj pravico spoditi vas?

Alenka je vdihnila.

— Razven vas nikdo. Lahko pa se zgodi, da mi bosta brat in sestra Berndt naravnost onemogočala nadaljnje bivanje.

— Ne, vi ne smete iti proč, obljubite mi to. Kdor bi vam stopil pre-blizu, ga enčastno zavrnite. Videl vas bom zopet tukaj! Meni se zdi, kot da najti je spravila skupaj ena kratka ura kot Stevilne ljudi, s katerimi občujete leta in leta! — je rekel razburjeno ter jo proseče pogledai.

Kot gorak val so odšle njegove besede k njej.

— Ostala bom, tudi če moram poraziti svoj ponos ter prenašati žaljenja, — je rekla tiho.

Izkreně je poljubil njen roko.

— Hvala vam, sedaj sem povsem miren. Od vsakega bom zahteval obračun, ki bi hotel žaliti vas. Zdravstvujte, gospodična Alving. Na svi-denje!

— Na svidenje!

To je rekla počasi, kot v snu. Tudi kot v sanjah je zrla za njim ter prisluškovala besedam, katere je izgovoril.

Pri vratih se je še enkrat obrnil in zopet sta se spogledala, nakar so se težka vrata zaprla za njim.

Alenka je vstala, si pogladila lase s čela ter odhitela v dvorano, k mrtvaškemu odu. Tam je omahnila na kolena.

— Stric Rok, dragi stric Rok!

Ni vedela, kako bi dala izra svojim občutkom ter je pričela plakati.

Deveto poglavje.

Ko je Lena Berndt izvedela o smrti svojega strica, ni vedela, če naj se jede ali smeje. Končno je konec temu sir-mašnemu življenju, v ka-terem je sledil maček najmanjšemu veselju. Sedaj bo drugace! Sedaj sta bila bogata, neizmerno bogata, Kurt in ona.

Lena je razumela pod življenjem, vrednim življenja, le nebrzданo potapjanje v veselje ter užitke.

Ko je Alenko nekoliko "ohiadila" po telefonu, je naraslo njen do-zavoljstvo.

Nato je nahrullia umazano in čemerino služkinjo na naslednji na-čin:

— Zakaj pa niste včeraj zvečer čakali ter nama povedali, da nama hočeo po telefonu sporočiti važne stvari?

Deda ni zrla nanoj preveč udano.

— Važne so vse stvari po telefonu, — posebno nepiačani računi. Ne morem vedeti vnaprej, kaj je važno in kaj ne. Ne morem pa ostati po-koncu do petih, če moram delati vse dan.

Lena bi najraje poskočila, a ni tega storila ker je bila že več me-secev dolžna plačo dekli, ter je vztrajala pri njima, ker ni mogla dobiti radi slabih izprševal nikjer dobre službe. Če pa je človek dolžan pla-čo, mora precej potreti. Sedaj pa se je Lena našopirila, ne preveč do-stojno.

— Ne boste predrza, Lena, kajti sicer vas spodim!

Služkinja se je ozrla vanjo skrajno začudena in razdaljena.

— No, potem mi izplačajte plačo. Že davno sem vas sita!

— Plačo boste dobili, a nato boste zleteli, da se bo vse kadilo za-vami!

— Kako bom letela? Videli bom, kdo bo zletel. Mogoče vi, ker ne plačate najemnine.

Lena ji je zaprla vrata pred nosom.

Nato je prisluškovala pri vratih svojega brata.

— Sedaj je že čas, da vstane, — je rekla sama sebi.

V svoji sobi je našla precej gorko ogreča, kajti poprej je pritekla skoro razgaljena k telefonu.

Odšla je po majhnem koridorju proti bratovi sobi. Tam je potrka-la močno na vrata.

— Ali si se konečno prebudil? — je zavpila.

V sobi pa je postal vse tiho. Nestrnja je odprla vrata.

— Kurt! Ali slišis? Moj Bog, kako trdno spis! Stric Rok je umrl. Stric Rok ne živi več! — je vpila.

Brat pa je ležal v postelji ter se ni zganil. Lena je stopila k postelji ter pričela duhati po traku.

— Kako zaudarja tukaj? Meni je slabo!

Odprla je hitro okno, da spusti noter boljši zrak. Nato je stopila soperko postelji ter močno stresla brata.

— Kurt, prebudi se. Poslušaj, starci stric je mrtev! Sedaj je konča-no to pasje življenje! Zbudi se, v pol ur naču bo čakal avtomobil!

Brat pa je leno zahropel ter le za trenutek odpri svoje oči, kajti ni se že popolnoma prebudi.

Lena se je ozrla po sobi. Na nočni mizici poleg postelje je stala škatljica cigaret ter pokrov za ogorce. Iz teh ostankov je prihajal omamljiv duh, ki je polnil vso sobo ter ga je le počasi nadomeščal sveži zrak.

Poduhala je ostanke cigaret ter zopet stresla svojega brata. Ker se to ni pomagalo, je vzela čašo vode ter mu je zilia v obraz.

Sele tedaj se je polagonoma zbulil ter štriel vanjo.

(Dalje prihodnjih.)

KOVCÉG

(Nadaljevanje s 3. strani.)

zeni gumb, glede stari uslužbenec predstev v somraku, kamor se je umaknil instinkтивno, ne da bi kaj videl.

V teh kratkih trenutkih je liki zemlja porumelen obraz moža po-stenjaka in se grozno spačil.

— Osem tisoč frankov! V volne-nem šalu, — ponavlja. — Če go-vorim sedaj, ali ne bo misli ní-čelnik, da sem jih hotel ukraсти? Jaz! Bivic. Ah, tega ne!

S prstom si popravi svoj svileni robeč, ki mu stiska vrot. Boji se, da mu ne uidejo besede iz ust in stiska delčasti.

V njegovih nepopolnih možganih se je mahomus usidrala go-to-vost, da bi se nem kdo vse smejjal njegov razlagi in mu ne bi vel-jel niti besede.

Ako le pomisli na izraz, s katerim bi ga gledal g. Robiou, ko bi ga poslušal, že začuti, kako se mu stiska srce.

O, prokleta škatla! Znova jo mož vidi, kako leži tam pod klopo, malo postrani, z re-sicami črne volne; v njegovi mrzli-čni domišljiji izgleda ta kovčeg li-ki past, ki jo je nastavila zlobna roka njegovih stari poštenosti.

Kratek žvižg v daljavi za zdra-mi, da posluhne kakor iz navade: to ne bi se galil, aka ga ne bi načelnik, ki skoti liki pero, porinil proti vratom.

— Vlak je tu, oče Bivic! Pozuri-mo se!

Sreča zanj, da ga sune g. Robiou z roko, naj nalazi svoje košare s perutnino, kajti njegove roke so-kakor iz volne in povod se zadeva-kakor pijan.

Ko teče ob vlaku, da zapre vrata, se zaleti skoro v dva oroznika, edina potnika, ki sta izstopila v Belle—Isle—Bergardu. Sta to dva oroznika pehotne plouarske bri-gade. Derrien in Quellec, ki ju po-zna že dolgo in katerim navadno, stisne roko, kadar ju sreča.

— Oprostila, gospoda, nocoj, — izusti se in jim boječe in spoštljivo umakne.

Onadva se zapleteta v hrupen pogovor z g. Robioujem in oče Bi-vic, ki so mu lica hipoma oledenela od strahu, sliši Derriena, ki izgovori besedo "kovčeg".

Ne da bi se ganil, posluša zmen-den.

— To je neki Rogier po imenu, — nadaljuje Derrien. Neki fant iz Valonje tam v hribih. Tudi, da je pozabil svoj kovčeg ali v hotelškem vozu pa li v čakalnicu tu. Kar pa odločno dokazuje, da se dobo ne spominja, je to, da je, preden je dal brzjaviti v Saint Brieuc za-tredil najprej preiskavo v Morlai potem v Lamballe, kjer potnik prestopajo. Seveda ne najdejo tam nicesar.

— To je prava potegavščina, — podkrepri Quellec.

Vsi trije krenejo med pogovo-rom proti izhodu, ne da bi slutili, da je za njimi, tam na perunu, ka-mcr meče svetljika svoje zelenka-ste žarke, ob njihovih besedah vzdrgetalo žalostno srce očeta Bi-vicia in se bolj in bolj pogreza v obup.

— To je prava potegavščina, — zaključi g. Robiou in odide.

— O, da, načelnik, to je pač sreča! — pritrdi stari uslužbenec z čudnim naglasom.

To je neki Rogier po imenu, — zaključi g. Robiou in odide.

— To je neki Rogier po imenu, — zaključi g. Robiou in odide.

— To je prava potegavščina, — podkrepri Quellec.

IV.

Kazalec kaže deset minut pred deveto in mož še vedno stoji na 1-stem mestu in kakor brezumen maha s svojo svetlico.

Pred prihodom oroznikov bi bil morda še v stanu v skrajnem ob-pu povedati svoje prikrivanje go-spodu Robiouju; sicer bi jih bil slišal dovolj, toda sedaj bi bil o-lajskrat prepozna.

O, kako se mu mudi domov, da bi povedal o vsem svoji ženi, da bi jo vprašal za svet! Še pol ure tes-nobnega strahu. Hipoma se zdrne: načelnik prihaja iz pisarne in gre hitro proti čuvajnici. I nglej ga, kako besen buta ob vrata!

— Bivic, hej, Bivic! Kam vraga se je skril ta star pretkanec?

— Tu sem, gospod Robiou.

— O, da, načelnik, to je pač sreča! — odvrne od daleč mož z bednim glasom.

Kaj počenjate tu? Kaj pravite, Bivic, jaz triunfiram. Komisar iz Saint Brieua se mi je v tem hipu opravil. Pravkar so našli zloglasni kovčeg.

All je oče Bivic slišal prav? V usesh mu brni, z dolgimi koraki gre preko, trači in po nekaj kora-katih postoji ter vpraša:

— Kaj pravite, gospod Robiou?

— Slišite, gluhi postajate, Bivic!

Vpijem vam, da so našli kovčeg!

— Kovčeg? Kakšen kovčeg?

— Kaznejca Bivic.

— Glejte ga no, sa jih šest in trideset! Kovčeg z bankovci ven-dinar!